

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Épül Közép-Európa legkorszerűbb autóbusz-pályaudvara

Szerző:

Csákváry Margit

14

Osztályozás

Tárgy

385.870

"1962"

Helyezés

Magyar Nemzet, 1962. júl. 6.

Kedves Olvasóim! Tudósi-tájságomat innen adom, Kelenföldről, mintegy tíz percnyi gyaloglásra a MÁV pályaudvartól. Az Andor utca—Major utca—Ercsi út és Thán Kálmán utca határolja tavalyi prériről és szemétyűjtő telepről, a tíz év előtti nádas mélyéről. Kérem, ne tegyék azért le az újságot, mert nem valamilyen távoli ország egzotikus tájáról vagy fontos eseményéről jelentkezik a kiküldött tudósító... Hiszen nekünk, budapestieknek nagyon fontos az itt zajló esemény. A budaiak, a Széna tér környékén, a Retek utca és Lövőház utcai grund közelében lakók különösen érdekeltek. Legálábbis erre következtethetek a sok ezer feljelentésből, amely a MÁVAUT igazgatójához érkezett. Pihenésüket a szabadtéri garázs zakatolása ugyancsak zavarja.

A 42 millió forintos beruházással már a múlt év őszén megkezdődött Kelenföldön a munka, hogy 1963 végére elkészüljön Közép-Európa egyik legkorszerűbb, ezer autóbust befogadó csarnoka és javító-műhelye. Néhány percnire a szintén épülő Bukarest utcai MÁVAUT—Dél-Buda pályaudvartól.

Az úttörőknek, bár a Közlekedési Építő Vállalat tapasztalt, kipróbált brigádjaik »dobták be« a nehéz terepen, kezserves dolgozó volt. Az anyagszállítás is rendkívül nehezen bonyolódott. A teherkocsik nem tudtak bemenni az építkezés területére. A téglát talicskával kellett a sárban cipelgetni. — A beruházók persze előbb megfelelő útról gondoskodhatnának, ha ilyen prérin kezdenek építkezni. — A hófúvásos, esős, viharos télutóban és tavasz elején képtelenek voltak a tervet teljesíteni. Ezért huszonnégy napos hátrányba kerültek.

Most nézzük csak meg a térség közepén a nagy, fekete táblát: 102—176 százalék között mozog a brigádok teljesítménye! Varga János, a barnára sült főmunkavezető, aki rossz lábával pillanatok alatt beszaladozza az egész építkezés területét, szinte egyszerre van jelen mindenütt — megdöntve a fizika törvényét is — máris mellettem van és újságolja, hogy már májusban is ennyire szökött fel a teljesítmény. A »szocialista munkahely« címért küzdenek. Tokaji Kornél fiatal építésvezető versenyre hívta ki a vállalat három másik nagy építkezését.

Gyorsuló ritmus

Azt hiszem, senki sem irigyli merészségéért! Töméltelen alvállalkozó is részt vesz az építkezésben. A munka ütemét valamennyivel kooperálva kellett megszervezni és a gyorsuló ritmust tartani kell. Mert az alvállalkozókat szerződésük csak határozott naptól napig köti. De hát kopogjuk le, két hónapja remek ütemben, jó szervezéssel folyik a verseny. A hosszú, nyurga Tokaji Kornél és az idős, alacsony Varga bácsi mindennap késő estig kint posztol. Telefonoz, tárgyal, sürget, néha veszekszik is,

hogy a következő napi anyagellátásba hiba ne csúszsék és reggelre minden a terv szerint előkészítve várja a munkásokat. Ezt Kaposvári Jenő, egy idős kőműves mondja itt mellettem. És' hogy »ezért ilyen jó az építkezésen a munkaszellem«.

— Jaj, Kaposvári szaki, csak ne mondjon ilyeneket, mert még megírják, hogy ez is valami újítás — szabadkozik Tokaji — pedig a jó munkahelyi szervezés csak kötelesség. Az én kötelességem, én nem is tudom mit csinálnék, ha nem lennének ilyen jó munkatársaim mint maguk.

Idős brigádtagok, fiatal vezető

No, de nézzünk szét egy kicsit ezen a prérin... Előtem az Ercsi úti részen már állnak a homlokzat fő falai, amelyekre mezőtúri vöröstégla borítás kerül. Balra, a Major utcai részen a műhelyek falai. Mőgöttem, hátul, a csarnokokon kívül, az emeletes irodaház nagyjából kész. Emeletén most a kubikos brigád lakik. Jobbra tőlem Kaposváriék, a Juhász brigád tagjai, az öltözők válaszfalát húzzák... Velük van éppen a fehér hajú Pozsonyi Zoltán, Kossuth-díjas kőműves is. Juhásznéknak ő mutatta meg, hogy ezen az építkezésen hogyan lehet korszerű, gyorsfalazási módszert alkalmazni... A brigádvezető, a szelíd, gyerekképzű Juhász József, úgy nézem, fia lehetne több brigádtagnak. Az ő szavára hallgat az ötvenéves Kaposvári is?

— Már huszonnyc évés vagyok! — válaszolja a tekintetemre — és a többiek mind engem választottak — tárja szét a kezét.

Nagy nevetés hullámszik végig. — Ejnye, hát úgy csinál, mintha nem tehetné róla. Mintha tán méltatlanra esett volna a választásunk? Hát nem engedelmeskedünk mi a te szavadnak?

— No, persze, az a helyzet, hogy itt nem is kell senkinek parancsolni. Mindenki tudja a kötelességét. Csak el kell osztani, szervezni, irányítani a munkát — szerénykedik. — Régóta együtt dolgozunk már, néhány nap múlva többen megkapják a törzsgárda jelvényt. Egyszer, Kalász brigád néven, már el is nyertük a szocialista címet. Kalász szaki most is a brigád törzstagja...

Érdekes műszaki megoldások

Az ács brigádnál egy részleg előregyártja a zsalutáblákat, a másik részleg állítja. A betontelegen az előregyártó brigád készíti a tíz négyzetméteres Oikoss panelokat. Ezekből épül a modern vonalú tető. Alakja olyan lesz, mint egy körszelet, mondhatnám, mint egy jó szelet sárgadinnye. Nem oszlopokon nyugszik majd, hanem felül nyolc acélvonaló-rúdon és ezeket a vonórudakat tartják majd a betonba ágyazott »hajszálvékony tartórudak«. Ilyen modern megoldással még csak egy autóbuszcsarnok épült Európában, Nyugat-Németországban.

A csatornázásnál szovjet

ékszkavátor segít. Napi teljesítménye száz munkáskézzel ér fel. Korábbi tervezés szerint az »ő« nehéz munkája is kubikos kézre várt volna. Amcsatát nyer, ki időt nyer... és időt nyerni gép segítségével lehet. A kubikosok most a bekötőaknába fektetik le a csöveket. Figyelem az öreg kalapok hullámos karimája, a sapkák siltje alatt feketéllő arcukat. Nagyon ismerősök. De hiszen ez Bacso Bálinték neves brigádja! Esztendők óta együtt dolgoznak ők is. A Tisza-gátnál, a Kossuth-hídnál legutóbb az Erzsébet-hídnál... Szabolcs megyeiek mind. Ha jól emlékszem, egy községből is valók, Márokpapiból. Bacsónak annyi a kitüntetése, oklevele, hogyha így folytatja, lassan elérí évei számát. Az pedig harminckettő.

— Valahol már találkoztunk...

— Ebbe a nagy forgalomba megesik — mondja trefásan a magas, vékony, izmos férfi. — A hidépítőtől kértek ki ide. A régiek még megvannak ám... Nagyjából. Csak négy új fiú jött. Azok is falubeliek.

— Birják az iramot? — Megmondtam nekik előre... Pénz az van itt, de meg kell dolgozni érte derekasan. Aki tán flangérozni akarna, azt teszem is fel a vonatra. Na, de tudják, hogy ilyet nem lehet tenni. El akarjuk érni a szocialista rangot. Az egész építkezést is előbb akarjuk befejezni...

— De hiszen huszonnégy nap lemaradásuk volt!

— De augusztus 20-ra mindenki vállalta, hogy behozza! Sőt, az év végét, még hat nappal hamarabb fejezzük be. Ez éppen 275 000 forint megtakarítás. És úgy számoljuk, hogy az egész cakumpakktól a végleges tervnél két héttel hamarabb adjuk át...

Csákváry Margit